

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Ugron bukása.

*Hogy Ugron elbukott,
 Örül e szív azon
 Ne vigye senki el
 A bűnét szárazon.*

*A szabadsághős nem
 Hitvány tányérnyaló
 Ne nyerítsen sabért
 A büsske harcsi ló.*

*A mi szent sászlónkat
 Ne fertőztesse meg
 Elven élősködő
 Fariséus-tömeg.*

*Ki e sászló alatt
 Harácsol, töm sebet:
 Föl, minden üssetek
 Halálos, mély sebet.*

*Hogy Ugron elbukott,
 Azon e szív örül.
 De fáj e gunykacsaj
 Szégyenfája körül.*

*Ő nála nem különb,
 Ki rajta most nevet.
 Mutassatok nekem
 Ott egy tisztabb nevet.*

Sebestyéndiák.

Garantírozott hírek.

(+) **Kitüntetés.** *Horváth* és *Biczó* jeles polgártársainkat nagy kitüntetés érte, a mennyiben a szabdkörmivesek nagymestereivé választattak. A legközelebbi ülést már a Horváth és Biczó egyesült kalapács ütései fogják megnyitni. Ez alkalomra új kalapácsokat készítettek, még pedig a mindig rendelkezésükre álló *aczél*-ből.

() **A közvilágítási bizottság** hetek óta dolgozik a közvilágítási szabályrendeleten, hír szerint azért tart oly sokáig a munkát, mert a közvilágítási bizottság mint ilyen csak *világos* perceiben dolgozik.

(*) **Csiky Lajos** a debreczeni fogház hiveinek lelki atyja is részt vett azon az igazságügyi anketen, melyet az igazságügyminiszter a büntető novella módosítása végett összehívott. *Csiky* nem elégedett meg a börtön büntetés eltörlésével és a fogház büntetés általánosításával, hanem követelte, hogy a rabok fegyházai egyházakká alakíttassanak át és a fegy-egyházi tagoknak a lelki atyjok mindennap prédikációt tartson az általa kibocsátandó „fegyházi beszédek” című művéből. Az anket *Csiky* prédicatióinak meghallgatását a rabokra nézve a büntetés oly nagymérvű súlyosbításának mondotta, hogy annak a novellába való felvétele nem egyeztethető össze a modern igazságszolgáltatás humanus szellemével.

() **Idegenvezetők Debreczenben.** Tekintettel arra, hogy a lelenczház felállítása nagyban fogja emelni a város idegen forgalmát, de különösen a két új városi bérház igen sok külföldi építész fog a városba vonzani a mindenről gondoskodó városi tanács idegenvezetők felállítását határozta el. Ezek szigorú utasítást kapnak arra, hogy minden idegent első sorban is a városi szeszárudákba vezessenek. A kálvinista róma a szentháromság jegyébe jutott, a mennyiben a lelenczház a páter, filius, a szeszkereskedés a spiritus sanctus elvén alapul.

(+) **Összeférhetlenségi esetek.** A legközelebbi városi közgyűlésen *Dani bátyánk* a következő *összeférhetlenség* ket fogja a bizottsági tagok elé terjeszteni:

Lengyel Imre nyug. kir. tvszéki bíró, városi bizottsági tag: *nyomdai vállalkozó, a szabadelvű párt nagy szállítója.*

Márk Eudre ügyvédi kamarai elnök, a konstaninápolyi köztemetők őrségének nagy kereszttel kitüntetett vezére, a „debreczeni temetői esendélet” akadémiai pályadíjjal jutalmazott hőskötemény szerzője.

Aczél Géza főmérnök, általánosan ismert vállalkozó, nagy reményekre jogosult hirlapíró.

Király Gyula városi szenátor, löversenyi istálló tulajdonos, clubb elnök. — A nevezettek 48 óra alatt kötelesek bejelenteni, hogy foglalkozásaik közül kizárólag melyik téren óhajtnak ragyogó tehetségeiket továbbra is érvényesíteni.

(§) **Blicczelő vendégek.** A fiatal jogászok körében élénk vita tárgyát képezi azon kuriai döntvény, mely megengedi a pinczéréknek, hogy a blicczelő vendégtől a kabátot és a kalapot elvegyék. A körül fog a vita, hogy e kuriai döntvény alapján szabad-e a blicczelő *nő* vendékeket is *megrühátnítani*? A jogászok többségének véleménye szerint e kuriai döntvény a nőkre is vonatkozik és erre való tekintettel több fiatal jogász fizető pinczérnek szándékozik beállani.

(§) **Pap az esküdszék előtt.** Szerdán esküdszéki tárgyalás volt a törvényszéknél. *Pap* Lajos vádlottat felmentették. Ugy gondolkodtak a debreczeni esküdték, hogy eléggé meg van már büntetve *Papp* — *Béla*.

(X) **Elveszett** a debreczeni helyi vasut részvény társaság „megálló” jelző táblája a Deák és Hunyadi uteza sarkáról. A becsületes megtaláló kéri a helyi vasut irodájába felvinni, hol állandó szabadjegyen részesül. A keresésből a rendőrség ki van zárva.

Ollósi és Montekukuli Igaz Márton

lapszerkesztő keserveiből.

Hogy terjed a fillokszéra!
... Maholnap több lesz Debreczenben az ujságíró, mint az előfizető!

Szemet szemért, fogat fogért: mondja az ó testamentom.

— *Papp* Bélát, a szatmári testvér-gyilkost, akasztófára ítélték, — holott annál sokkal többet érdemelt!

A nőegylet titkárává *Konez Ákos* választott.
... Rossz nyelvek azt beszélnek, hogy ezen kitüntetést szerkesztő-kollegám a neve 3 utolsó betűjének köszönheti!

Sokan abból élösködnek, hogy a *Kossuth* Ferencz frakkjába kapaszkodnak 's általa akarják magukat a népszerűség sikamlós hegyére fölhuzatni!

Hajdu-Bagosról azt írja rendetlen levelezőm, hogy az ottani szintársulat „*Hajdu-Bagos a Jupiter csillagban*” című látványos szindarab előadására készül.
— Ezt a szenzációs darabot szintén *Thán Gyula* írta... hat képtelenségben!

Milyen szép az a keresztyéni türelem!
Wolafka püspök, kinek hittérítői buzgalmát még *Schlauch* bibornok is megokalta, Urnapján begazolta városunk legszebb utcáit és ezt a tisztaságot-szerető lutheránus főkapitány debreczeni szemmel elnézte!

— Hanem még ennél is nagyobb felekezeti türelmet tanúsított az a Batthyányi-utcai zsidó ügyvéd, a kinek éppen irodai ablakára támasztották rá a szentelt fagalyakat, melyektől egészen elsötétedett a szobája. Holott ez az ügyvéd még arra is hivatkozhatott volna, hogy ő a kálvinista ekklezsia házában lakik, így a kálvinista eretnekség megfertőzheti a szentelt galyakat!

Az urnapi procezsió alkalmával nagyszerűen festettek a kivonult huszárok.

... *Wolafka* irigykedett is rájuk, hogy ezek a nyalka hadiak még ő nálánál is több hódítást fognak tenni!

A diákok haza mentek.
... A vendéglősök és más jólelkű hitelezők most a felett töprengenek, hogy ki fogja megfizetni a diákoknak hátrahagyott adósságait?

— Ne busuljanak! Majd megfizeti az öreg... Rákóczi-harang.

A multkor egyik törzselőfizetóm meghívott a kertjébe, szalonna-sütési zsorra.

A mint a szőlős-kertek közt bandukolok, találkozom egy kis fiúval, kinek nagy bot van a kezében, mégis bög, a mint egy kutya ugatja.

— Miért sirsz te kis fiú? kérdezem tőle

— Hogy ne sirnék, mikor meg akar harapni ez a kutya!

— Meg akar harapni? Hát kergesd el azzal a nagy bottal!

— Mit ér az a nagy bot, — feleli a gyerek — *ha nincs ember a végén!*

... A fentebbi nóta ráillik Széll Kálmánra is.

— Mit ér az a nagy bot, a miniszterelnöki hatalom: *ha nincs ember a végén!*?

Kossuth Lajoshoz.

Nézd, összenéznek Széll Kálmánék
A Te emlékszobrod felett,
Évekig nem tesznek, alusznak
S aztán beszélnek — tett helyett.

Hej, hogyha megtudnál ragadni
Egy méltó márványdarabot,
De jó volna, ha beláptanád
Fejükn a vaskalapot!

Ha . . .

Ha Khinában csakugyan olyasmi történik, hogy jussol majd az osztrák ipar a magyar révén, mi is szállitunk oda:

1. Az összes helybeli hivatali czopfokat, mert az ott is kelendő.

2. Gombokat a mandarinkalapokra, hogy adjanak helyette használt pitykéket *éhes gomblyukak* számára.

3. Az anyósok részéről barátságos és hódoló levelet a mintakép anyacsászárné számára.

4. Végül felvilágosítást arról, hogy theát viszonzásul ne küldjenek, mert itt a thea estélyeken bort szokás kávédzani.

Szomjas Péter

városi lendőr.

eltűntek, megszabadultak legalább egy-két magyar miska ötöstül.

Peig hát nem is olyan semmihasznák vónánk mi, mihóta a Mihályi felőgyelgő úr oktat bennünket, még a legbutábbja is csiszolódott valamit, meg tuggya állani a helyit baly esetén is.

Meg oszt a többi biztos urak is forditnak ránk valami gondot, tanítanak bennünket a móresre. Igaz is, most elsejin megest lesz egy új biztosunk, aki ugyan elébb lemondott, de ótán visszazitta, amint az ulyágba vót irva, tisztára palócz embör a komé, a szokott ilyen bizonytalan lenni, hogy hát ha jó idő van megyek, ha esik, ha fu nem megyek.

De más változások is lesznek a lendörsignél azonkivül ami egy pár hét előtt törtint — nem tudom elocsogtam i män — hogy *Orosz Laczi* fogalmazó urat kicsereitk *Tóth Sándor* tekintetes fogalmazó úrral, mer hogy ü kicsinyelte a belsőségi területet, itt kevés hatalmat lehet kifejtteni, most oszt a mezölendörsignél övé tizenhat nigyszögmirföd, amig aszt bejárja a szava, tudom Istenem bereked. Hangos is lesz tüle a pusztá, meg a Látókípi csárda, még a dilibáb is hasra vágódik, meg a szüz gulya is szítszalad, ha az ü dalijás termetit megláttya az Mátán.

Kapunk új mezölendörkapitányt, lemondott *Kálmánchelyi* tekintetes ur, aki peig nagyeszü, meg dögát értő ember, de fiskáris vót, *Tót Miska* kapitány ur jön a helyibe, aki meg uri, passziós ember, oszt ugy ért a czivis nyelvin, mint a bornyú az anynyáén. az ü helyibe meg jön kapitánynak a karesu fogalmazó, *Szentpétery* tekintetes ur, megérdemli, derik ember, jó ember, de ha sokájig nevezik még ki, tönkre eszi *Kopeczky* vendiglős tésurat, mer az a szokása, hogy ha drukkol, rendkivül jó étvágya van. A megüresedendő lendörfogalmazói állásra meg jön... jaj de ne szójj szám, nem fáj fejem.

Vót a héten meg-meg nagy czéczó, *Dankó Pista* magyar nótajit terjesztő köruttyába ide is elirkezett, de ha mindenütt igy pártojják, felkopik szeginnek az álla. Nem is kell a debreczeni embernek csak a *Kacsari* muzsikája, meg a *Vadász* bácsi kúrtye mikor fujja, hogy „Jaj istenem beg szigyellem, hogy reggel kell hazamennem.“ Peig mennyivel szebbek ennél a balatoni nóták, meg az „Eltörött a hegedüm“, hát még a „Durbins“ sógor böffenetci.

Hanem annál többen vótak *Aindzselottyi* orfijomnál, meg *Sári* hippodronyosnál, dicsiretíre a magyar virnek, kornyikál, meg ugrál ott annyi nimet, hogy Vilmos császár országába se sokkal több van, de hát e kell a magyarnak. A Bikába vannak jó kipü fejr cselédek, vásik is rájuk a foga sok urfinak, hanem van ott egy olyan magam fajta 94 kilós nőstiny, akki faranczijaül kornyikál, amán döfi, meg oszt van egy spanyol viaczk tánczosné, akki a sarkával ippig ugy rugdossa a kontyát, mint én a paraszt becsületes riszit, mikor késérem be a dutyiba, oszt rezonéroz. Na hát e se kutya, még ha spanyol viaczk országbul való is, oszt aszongya az igazgató, hogy 25 pengő forintot kap ezir a kis ugrálásir, üüüünye, akki áldózza van ennek a palacsintás világnak, mondok emmán szíp fizetesig, 5 percznyi munkájir kap annyit, mint én egy hónapi ijel-nappali poszton állásir, el is határoztam, hogy megtanitom a felesigemet az Erzsókot erre a mestersigre, oszt fellptetem a Telegdi sóstón, én meg lemondok a lendörsigrül, oszt leszek neki az impreczárijója. Aszondom.

Temetőben.

Árnyas temetőben, enyészet tanyáján
Szemtelen két veréb tüzel de szaporán,
Egy rigó örködik a halottak felett,
Kék ruhás harkálynak sugja az esetet.
Kopácsol a harkály kiálltja, hogy „rendre”
Felel a két veréb, „mit adunk már kendre”

A falusi plébánián.

Hallottam a diák uraktól egy nótát, hogy „szegény öreg, ő már több bort nem iszik”, hát biz én azt nem is igen bánom, ha az én öregem nem iszik sokat, csak máskülönből jól viselje magát.

Az egész faluban nem sok ember van, mégis annyit beszélnek az öregemről jót-rosszat, hogy még akkor sem győzném hallgatni, ha akkora fülem volna, mint egy számárnak. Különösen az asszonyok nagyon szeretik szapulni az öregnek a fehérneműjét. Hiszen istenem, egy férfi nem lehet minden asszonyhoz egy forma jó, még ha pap is.

Még leány voltam, vagyis hova beszélek na, még csak úgy egyedül néztem a világ szeme közé, mindig azon tépelődtem, hogy milyen jó annak, a ki párjával éli napjait, most meg már, hogy pár hónap óta a plébánián vagyok, mindig az jár az eszembe, csak ott az igazi boldogság, ahol *hármán* vannak.

Azt mondják, hogy a nők soha sem lehetnek olyan bűnösök, mint a férfiak, mégis úgy veszem észre, hogy a nők gyónása tovább tart, mint a férfiaké. Ez nem lehet másképp, minthogy a nők még azokat a bűneiket is meggyónják, a miket még csak ezután fognak elkövetni, mint a hogy az operettába jön elő párosan, négyivel, ki milyen hej dinom-dánom juhhe.

A jegyzői irnok nagyon utánam vetette magát, azt gondolja, hogy még szabad a szívem. Ha ide jön mindég itt felejtí magát, pedig megmondtam már neki, hogy ne izéljen velem.

A mai férj.

Azt mondja, hogy nejét imádja
Mint egy khinézer az eget,
Ha sáppadozni kezd az asszony:
Öngyilkosságot emleget.

Az asszony egyre haloványabb.
S a férjnek arca bus, setét
Egy társulatnál *biztosítja*
A felesége életét.

Midőn szegény nőt sirba zárják:
A férj panasza ráz eget.
Vigasztalásul zsebre vágni
Beh jó azt a kis összeget!

Sebestyén diák.

Modern.

Mama: Szegény gyermekem, még sem vagy jobban?
Hívassam el az új orvost, ki most a házba költözött?

Kisasszony: Ugyan minek mama? Hiszen annak már van jegyese.

Feltalálta magát.

Tanár: No csak ne tagadd, ugye te törted be az ablakot, hisz különben is olyan fehér vagy, mint a fal.

Tanuló: Kérem tanár ur, hisz ez is a mellett bizonyít, hogy nem én törtem be az ablakot, mert a fehér az ártatlanság színe.

Kontra ultimó.

— A pinczerek gyűlése. —

Mai napság már mindenki tudja, hogy mi az ultimós kalaber. Régi kalaber partit, ultimó és tuletroá nélkül már a csicsogói kávéházakban sem játszanak.

Van ám az új játérendszernek egy nagy hátránya, a mely legérzékenyebben a kávéházi pinczereket érinti. A dolog úgy áll, hogy eddig a kalabert pénzre, most pedig az új játékot írásra játszik. Eddig a béla kasszákból kijárt a két piczula a Ganimedeseknek, most azonban csak ritkán.

Ez készítette a debreezeni pinczereket arra, hogy állást foglaljanak az írásos kalabriász ellen.

Ez ügyben folyt a héten nagy gyűlés az egyleti tagok és nem tagok élénk részvétele mellett.

Az elnöklő *Henrik* főpinczér ismertette a gyűlés egyetlen, de nagyfontosságú tárgyát. Felkérte a tagtársakat, hogy szóljanak hozzá a tárgyhöz.

Tagtárs: Szomorú való, hogy mindenütt csak a krétával írott kalabert játszik, a mely megfoszt minket a rendes honoráriumtól. Indítványozom, hogy a gyűlés öt tagu bizottságot küldjön a belügyminiszterhez és az átnyújtandó memorandumban fejtjük ki panaszainkat és óhajainkat. Követeljük, hogy a táblákat annak minden tartozékával, t. i. a krétával szüntesse be rendeletileg.

Második tagtárs: Mindenben elfogadom az előttem szóló proppozícióját, de kívánok még valamit hozzátenni. Kívánom, hogy rossziasát fejezze ki a gyűlés a *Debr. Kereskedelmi Csarnok* ellen, mint minden baj okozója ellen. (Felülről jön minden esa-

pás — kiabálnak közbe.) Onnan indult ki városunkban a táblás kalaber, a mely most mindenütt dominál. (Nem dominó az, szólal fel egyik tag.)

Uj tagtárs (a ki a Ker. Csarnokban pinczér): Nem hagyhatom szó nélkül az előttem szóló indítványát. Nem úgy áll a dolog. Tudvalevőleg a Csarnok mozgalmat indított a magyar ipar érdekében és ehez tartozik a magyar tábla és kréta ipar fellendítése is. Mint biztos forrásból tudom, a Csarnokban csupán azért játszanak táblás kalabert, hogy ez által a kréta ipart fellendítsék, nem pedig azért, hogy minket meg-
rövidítsenek a szokásos kalaber honoráriummal.

Zajos helyesléssel a magyarazatot tudomásul vették és a rosszalási indítvány felett napirendre tértek.

A gyűlés többek hozzászólása után határozatilag kimondotta:

I. Memorandumot terjesztenek a miniszterhez orvoslás végett.

II. Minden játékosnak, — ha nincs pénze — a főpinczér tartozik adni elegendő summát, csak hogy pénzre játszhassanak.

III. Az a vendég, ki ultimos kalabert merészel játszani, duplán fizet meg mindent és a megszokott pinczéri előzékenységet sem élvezi, (ez nagy baj lesz), azonkívül igyekezni fognak, hogy felöltőjét, kalapját, esernyőjét más valaki vigye el, természetesen ő meg rosszat kap helyette.

IV. Azon asztal mellé, a hol ilyenek játszanak, legkevesebb 30 jó beszédű és ismert szemtelen kibiczet ültetnek, a kik díjazásban is részesülnek, a miért végig bosszantják a játszókat.

(Gyűlés után a pinczerek asztalhoz ültek és táblás kalabert játszottak.)

A vízmesteri iskolában.

Tanár: Mit tart ön a Tisza és Duna mélységéről.

Tanuló: Kérem a Duna olyan mély, hogy ha abba valaki belefut, azt nagyon nehéz élve kimenteni; azonban a Tisza, a hol nyakig ér, ott nem nyeli el az embert.

Itt vagyok.

Két atyafi lekésvén a személyvonatról minden áron kapacitálni iparkodott az állomásfőnököt, hogy engedje őket a legközelebb menő tehervonattal utazni.

— Nem bánom — szól végre hosszas megfontolás után — az egyik maguk közül mint állatkisérő a másik mint ökör lesz elszámolva, mert csak úgy engedhetem meg az utazást.

A tehervonat felveszi a két atyafit.

A szomszéd állomáson, hol épen egy vizsgáló hivatalnok állomásrovancsolást tart, megtekintvén a vonatvezető számadásait s látva, hogy élő is számoltatott el, a fék mellett álló paraszt atyafihoz fordul:

— Kend az állatkisérő?

— Igenis nagyságos uram!

— Hát az ökör hol van? kérdi tovább. Mire a másik paraszt ily szavakkal dugta ki fejét a kocsi ajtaján:

— *Itt vagyok.*

Debreczeni echó.

Torday Gábor: Szomjam olthatatlan, pinczém-ben pedig már üresek a hordók, nem maradt, csak néhány üveg *vörös bor*.

(A visszhang: *Vörös orr.*)

Márk Endre: Vajha igaz volna a hír, hogy a „*Dongó*” rólam többet nem is ir.

(A visszhang: *Sir.*)

Dr Wolafka Nándor: A zászló ügyben kénytelen leszek *dr. Irinyi István* jogi segédletét igénybevenni. No de épen itt jön. Szervus. *Pá, Pista!*

(A visszhang: *pápista.*)

Brachkrogen Dávid.

Hosszónapkor találkozta magát Galdfusz Ábrahám a Pakfon Jákóbbal abban az ótcezában, a hol a zsidó templom vaa.

— Szervosz Jákób! Vigécz?

— Vigécz az üreg apád. — Nu nem kell mindjárt horigudni, váltál a templomban?

— Zederande! Hászt e frog! Hosszó nap s ne ledjek én: ilyen jámbor zsidó a templomban. — Persze hodj valtam.

— Jakabkám édesch! Nekhem von edj nodszerü

ideé!

— Nü halljonk!

— Menjönk reggelizni.

— Piczegeporesz! Reggelizni?

Bóratom Jákób! Harmadszor: Soha se nem reggelizek. Másudszor: Mámó hosszónap van. Előszür: Már én reggeliztem.

Az Eliás Májernek o fia megokorta mogát házasodni és akarta nyitni edj baltat. O pártibül nem lette semmi, hát nem sinálta meg az özlet.

Ozonban ozért mégis kibacsátotta edj kürlevélt a következő szüveggel:

Pasta, bélyeg khelte.

Té. czé.

Von szerencsém t. vevüim betses todomására hozni, hodj föszer-özletet akhartam nyitni; mivel ozonban menyasszonyom a Rézi nem rendelkhezik o khellő hozomángyal, özletemet nem fogom berendezkedni.

Tiszteletvel

Éliás Mardche.

Vasuton.

Kalauz. Ohó! Hiszen ez kutya jegy!

Utas. Ozért hojtom mogomat o konopé alá.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Mondok el kék menni ennek a rossz fattyunak az egzamentyre, mer mir azir, hogy aszongya ű jó tanuló. Nem tom, mejik székbe ülhet, csak elig a hozzá, hogy mikor haza jön az eskolábul, minditig meszes a háta. Az annya kinyalta kegyetlen szípen, akar a tehén a bornyát, a haját mekkenté libazsirral, hogy csakugy csepegett a fülin, a gatyáját ránczba szette, lajbija zsebibe veres keszkenőt dugott, a kalapjához rózsát tett, ugy eresztette osztán fel az eskolába:

Elmentem aut önnön saját magam meg az tep-lonyba, akkit nem igen szokok tenni. Megirkesztek nem-sokára az eskolás gyerekik is a tanító urral. Inekeltek, imádkoztak, aut a pap elkezte űket kérdezni. Tuttak fájinul. Miska fijem is akar egy fijók pap, ojan keminyen szavazta, hogy aszongya az apostolok neveji ezek:

Péter vót az első, kik követ ett András. Mikor esztet elmonta, még a könyvek is kicsordult a szemembül, ugy messajnáltam a szeginy András apostolt, ammir kik követ ett, mer ez ecscsepet se teréfa dolog. Tavaj szüretkor magam is maj felfordultam tülle, mer mir azir, hogy ojan szöllöt ettem, akkire a kikkü rá vót száradva, oszt megcsikarta ugy a hasamat, hogy aut még a zöd fü is kikbe jáeczott körülöttem.

Aut még egy zsótár verset is elszavazott kegyetlen szípen, aszongya hogy:

Perejj uram perlőjimmal,
Harczojj én ellenségimmal,
Tarpai Zsuzsit ragadd elő.

Na emmeg mán ojan gyönyörűsleges vót, hogy mihint haza mentem, magam is mingy elszavaztam az annyoknak.

Aszongya rá Erzsók, hogy a harmadik sorját nem jól monta a fiju, mer az ugy van, hogy „Te paizsodat ragadd elő.“ Hász ha te jobban tudod, fujjad, mondok.

Hogy oszt ijen szípen sikerült a fijunak az egzamentye, mondok elviszem ekkicsit világot látni. Befogtam a Nyalkát, oszt elmentünk Pircsre.

Utközbe egy hejt lekanyarottunk az országuutról a kaszáló födek közzé, mer mir azir, hogy ekkis színára vót szükség a Nyalkának. Ammint egy pár marikkal felteszek a kasfarba, eczezer csak ehen dugja fel a borzas fejt egy rudas mellől a csösz, oszt aszongya, hogy pizt vagy íletet a színájir, aval fogja rám az egy csövü puskát. Megpislantom hirtelen, hogy az agya gatyamadzaggal van a csüvihe kötve; mingyá tuttam, hogy nincs annak magja. Izibe a nyakközé huztam, oszt az ostorral. Erre nekem jött, oszt a torkomat kereste, én meg tuggy a menkü hun, hun nem kerestem neki, csak elig a bozzá, hogy szoritottam. Ordított, mint a fába szorult fíreg. Mikor oszt megelégettem a kinnyát, eleresztettem. Aut kibikültünk, mekkináltam ekkis nyakolajjal, elfogatta. Még ű is tett esztán egy pár villa színát a tajigára.

Mikor beirkesztünk Pircsre, legelőször is a kocsmába látogattunk el, mer az ital utközbe elfogyott, oszt kegyetlenül szikkadtunk, mint a vakszik. Lúkupezcek vót ott, akkik rigi jó esmerősejim. Ugy megörültek az ott való litemnek, hogy rendeltik az italt rogyásig. Hajnal felé jár az idő, mire haza irtünk, oszt itthon lefeküdtünk.

Egyetértés, Testvériség, Örökbéke.

Nem jó világ van odaát,
Verekedik két jó barát —
Ünneplik a vasárnapot:
Ütik egymást mint a vakok!

Az egyik a házi gazda:
Katona volt . . . „Hatvanhatba“
A másik meg „Urfi Pista“,
Alispánnál diurnista.

Játszották a preferánczot,
— Pista ma vett új kabátot,
Adós maradt az árával . . .
Csalni akart a kártyával.

Házigazda észrevette:
„Szedevedte teremtette
— Összecsapta a kártyáját
S összeszidta a „márjáját“.

Düh borongott Pista képén,
— Intelligens ember lévén —
Eldobta a kártyát felre,
S botot ragadt a kezébe.

Véres lön arcz és halánték
Véget ért a kártyajáték . . .
Suhog a hot hősi kézben:
— . . . Osztoznak a nyereségen.

Isten ostora.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

Gólya Friczi

a jogász juniálisról.

Egy híres római imperátornak Julius Caesárnak hatalmában állott még az is, hogy megváltoztatta a kalendáriumot. Mindenesetre egy Caesár ezt tehette, nékem azonban ez nem áll hatalmamban s mint mindenben consecvens vagyok, ugy consecvens akarok maradni az évszakokhoz is, így azután, dacára annak, hogy a rendező bizottság *junius* hóban „jogász majális” hirdetett a meghívókon s jogász majálist tartottunk, én a divó hónapnak megfelelőleg a jogász *juniális*-ről számolok be.

A tévedések kikerülése végett tehát előre kell jelentenem, hogy a jogász

majális illetve juniális ezuttal egy és ugyanaz.

Maga a majális nagyon régi eredetű s a tavasz érkezésének örömmünnepe gyanánt ünnepelték, manapság azonban oly sokféle, hogy kezdve májustól egészen szeptemberig állandóan ünnepelhetik a tavaszt s anynyiféle lehet, amennyi egylet, kör, avagy klik rendezi.

A majálisoknak, juniálisok, eme különböző fajtai közül, kétségkívül legkimagaslóbb a jogászoké. Nem akarok ezzel mintegy hizelegni magunknak, de elismert tény az, hogy ez egyike azoknak a mulatságoknak, hol fesztelenül, igazi jó kedvvel a pirkadó hajnalig lehet rakni a ropogós esárdást.

A jogász majálisok lázba szokták hozni a leányziveket s lázba szokták hozni a mamák ranyos kedélyét, de zavarba szokták hozni a ruhaszekrényeket is. Ez idei mulatságunk előtt két hétig voltam állandó zavarban.

Naponta órahosszáig áldogáltam a dupla ajtóju ruhásszekrényem előtt tanakodva a felett, hogy vajjon melyik ruhámat öltsem magamra ez alkalomkor. míg végre választásom egyetlen pique mellényemre esett, melyet is indulásom utolsó pillanatában sikerült nagy áldozatok árán visszaszereznem.

Maga a majális a gólyák élettörténetében is kiváló fontosságu. Ez az alkalom az, a mikor a gólya egy új korszak küszöbén áll a mennyiben esetleges alapvizsgát tevén, kilép a gólya korszakból s a leggunyosabb mosolylyal s büszke önérettel nézi le egykori gólyatársait; ilyenkor issza a legtöbb pezsgőt s ez időszak az, mikor az égető napsugár hatalmas tüzre gyújtja a ziveket s veszedelme annak a kis leánynak, kinek egy-egy ilyen égő szivü jogász gyerek a közelébe férködzik.

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

A jogász majálisok aztán maradandó emléket hagynak, bevésődnek azok a lélekbe és szivbe egyaránt.

No mostan már mintegy azt kérdehetik, hogy hát hogyan sikerült az idei jogász juniális!?

Hát lehet-e abszolút feleletet adni!?! Kutatni kellene sokáig, felnyitni azokat az elrejtett kis szivszekrényeket, a melyekbe talán örökre is bezárva marad a juniális kedves estéje.

Fel kellene sorolni mindazt, amit egy jogásznak érdemül avagy bünéül lehetne tulajdonítani; a mi őt azzá teszi, hogy méltó arra nézve, hogy jogász.

Hallani kellene a Magyaró fiuk talpalávaló csárdását, a mely kitörte bennünk a szilaj jó kedvet, hallani azt, hogy a mint a fokozott mámortól reng a Dobos pavillon belseje.

Egy kedves álom volt az, melyet ébren álmodtunk át, mely így tartott szerdán estétől másnap reggelig.

Zoli.

Mürimgyár.

Elvész a bur birodalom
Elmulik a vigadalom
Sirassad el kis bájdalom
Szünjék vele nagy fájdalom.

Sok-sok gazdag uradalom
Eltünik mint fuvadalom
Hallgas-hallgas kis bájdalom
Elfog ujra a fájdalom.

Diri Dongó üzenetei.

H. T. „A szörös levelező lapokról” irt levél nagyon hosszú s e miatt nem közölhető. Különben a hang sines jól eltalálva. Próbálkozzék rövidebb lélekzetű dolgokkal.

Sz. J. A jövő számra maradt.

Előfizető. Azért mert ön előfizetője lapunknak, még nem vagyunk kötelesek az ön zöngeményeit kiadni. Ön csak egy előfizető, de ha kiadjuk zöldségeit, elriasztjuk vele a többi előfizetőket. Különben az itt működő orpheumokról *Szomjas Péter* mond el egyet-mást. Ennek az elolvasásában több élvezetet fog találni, mintha saját tákolmányát a

papirkosár helyett nyomda festék alá adtuk volna. Az egészséges gyomornak bors paprika kell, nem limonádé.

P. B. Családi ügybe nem avatkozunk. Azért mellőztük.

X. „Vegyétek fel a tollat” címü költeményét megbírálás végett a Rikly József Zelmos tállraktárába küldtük.

Daru. Ezek a versek nem szállnak olyan magasan mint a daru. Akad azért a sok közt egy két jó is. Prózát uram, prózát! Az emberek ma ezt szeretik, meg a — caviárt.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

